

[Kirkeministeren.]

frivillige Ofre fra vedkommende Menigheds Side, og derfor har man ikke i Lovgivningen villet ind paa den Vej at tillade, at der kunde lignedes til nye Kirker.

Over for det ærede Medlem Hr. Rosen-dahl maa jeg præsentere mig som Medlem af denne Landets mest stridbare Stand, men da jeg sætter Pris paa selv at møde Venlighed og derfor ogsaa gerne selv vil være et venligt Menneske, skal jeg ikke komme med Uvenligheder til det ærede Medlem i Anledning af hans Betragtninger over Forholdet mellem Staten og Kirken, men blot indskrænke mig til at sige, — og dette være sagt i al Venlighed til det ærede Medlem —, at det er længe siden, jeg har hørt Toner saa gammel-dags, ja, om jeg maatte tage et uartigt Ord i Munden og sige: saa reaktionære som dem, jeg hørte fra det ærede Medlem.

Første Næstformand (Arnth Jensen): Det ærede Medlem Hr. Erik Appel har Ordet for en kort Bemærkning.

Erik Appel: Jeg maa forstaa den højt-ærede Kirkeministers Udtalelser saaledes, at det for Fremtiden skal være tilladt ogsaa Lægmand til tale ved Højmesser, og at den Indvending derimod, som faktisk findes i Loven, ikke skal gøres gældende længere, men at man vil se gennem Fingre med det, der staar i Loven, da der ikke er Tid til at ændre det.

Kirkeministeren (Hermansen): Maa jeg lige bemærke til det ærede Medlem Hr. Erik Appel, at det, det ærede Medlem hentyder til, staar i et Cirkulære, der har fortolket Loven, men Skik og Brug har gjort det anderledes. Der tales netop udtrykkelig om hidtil gældende Regler, og hidtil gældende Regler kan meget vel fortolkes som hidtil gældende Praksis. Der er ingen, der vil lægge det ærede Medlem et Halmstraa i Vejen; hvis det ærede Medlem vil prædike ved en Højmesse-gudstjeneste i en Kirke efter Forhandling med vedkommende Sognepræst.

Jeg glemte for øvrigt, at jeg til det ærede Medlem Hr. Kristian Nygaard gerne vilde bemærke, at Regelen er den, at disse Love oversendes til Færøerne til Udtalelse, hvorefter Regeringen, efter Forhandling med det færøske Lagting, fastsætter de Regler, som skal have Gyldighed paa Færøerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Bekæmpelse af Kønssydomme.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1344; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B.).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Eln Appel): Paa Udvalgets Vegne skal jeg aflægge Beretning om vort Arbejde. Jeg tør roligt sige, at det har været meget grundigt, og at Problemerne er blevet belyst fra mange Sider ved de sagkyndiges Hjælp, som dels har været tilkaldt, dels selv har anmeldt sig. Ganske vist viser det sig her som sædvanlig, at de sagkyndige ikke var enige, og Udvalget har derfor ikke kunnet faa den Støtte i sit Arbejde, som en enig Sagkundskab vilde have været.

I flere Møder har Udvalget haft Samraad med Indenrigsministeren, og Resultatet er blevet flere Ændringsforslag, stillet af Ministeren og for de flestes Vedkommende tiltraadt af hele Udvalget.

Ved Ændringsforslagene Nr. 6 og 7 til §§ 9 og 10 foreslaas Aldersgrænsen forhøjet fra 15 Aar til 16 Aar, hvilket betyder, at Lægen har Pligt til at give Forældremyndighedens Indehaver Oplysning om Sygdommens Art, naar Patientens er under 16 Aar — i det oprindelige Lovforslag 15 Aar.

Under første Behandling berørte flere Ordførere Spørgsmaalet om Pligt til for Lægen at underrette Forældrene, ogsaa for Patienter mellem 15 — nu altsaa 16 — og 18 Aar. Men efter de Oplysninger, Udvalget fra forskellige Læger har faaet om den forfærdende Mangel paa Forstaelse og Vilje til Hjælp, som Forældre til disse unge har vist, har ingen turdet fastholde denne Opfattelse, idet man desværre maatte indrømme, at disse Forældre, tværtimod at forsøge paa at hjælpe de unge til at samle Stumperne sammen og prøve paa at opbygge en ny Tilværelse, ofte har stødt dem saa brutalt fra sig, at de derved yderligere blev drevet ud paa de tvivlsomme Veje.

Ændringsforslaget til § 13 gaar ud paa at indsætte Ordene „med Føje“, saaledes at Embedslægen ikke kan give Paalæg om